

Goleniewska-Furmanowa, Mirosława

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 1998-2000) : Wspomnienia pośmiertne : Stanisław Biniecki (1907-1999)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 62 - 63, 92-93

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

7. WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

STANISŁAW BINIECKI (1907–1999)

Prof. dr nauk farmaceutycznych, mgr chemii, lekarz medycyny, ale przede wszystkim wybitny uczony o dużym autorytecie w dziedzinie nauk farmaceutycznych.

Urodził się w Sławnie k/ Gniezna 29 VII 1907 r. Naukę w Państwowym Gimnazjum w Gnieźnie ukończył jako prymus. Następnie rozpoczął studia na Uniwersytecie Poznańskim, najpierw chemiczne potem farmaceutyczne, uzyskując stopnie mgr farmacji (1933) i mgr chemii (1958). Ukończył też studia na na wydziale lekarskim, rozpoczęte w czasie okupacji w tajnym Uniwersytecie Warszawskim i otrzymał dyplom lekarza (1956) w zakresie medycyny ogólnej.

Dokforat nauk farmaceutycznych Uniwersytetu Poznańskiego uzyskał w 1938 r. W czasie okupacji wykonywał z jednej strony własną pracę habilitacyjną, z drugiej wykładał chemię farmaceutyczną w tajnym nauczaniu (1942–1944) na Wydziale Farmaceutycznym w Warszawie.

Po wojnie Wydział Farmaceutyczny Uniwersytetu Poznańskiego powierzył profesorowi kierownictwo i organizację od podstaw Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych (1945–1947). Po wywiązaniu się z tego zadania i uzyskaniu w 1947 r. tytułu profesora nadzwyczajnego St. Biniecki przyjął propozycję Warszawskiego Wydziału Farmaceutycznego dotyczącą objęcia kierownictwa i znów organizację od podstaw Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych. Profesor kierował tym zakładem przez 30 lat (1947–1977).

Działalność badawcza St. Binieckiego przyczyniła się do rozwoju współczesnych nauk zajmujących się poszukiwaniem nowych leków w różnych grupach farmakologicznych i o różnych strukturach chemicznych. Najwięcej pracy poświęcił syntezom kilkuset nowych związków, zwłaszcza heterocyklicznych, o spodziewanym działaniu na układ krążenia. Najważniejszym osiągnięciem profesora było zsyntetyzowanie i wprowadzenie do terapii dwóch oryginalnych leków – Binazin, Bicordin, co uznane było za

jeden z największych sukcesów polskiej farmacji. Leki te, a w szczególności Binazin, stosowano w leczeniu w kraju i za granicą. Binazin wykazujący działanie hipotensyjne znalazł duże uznanie i szerokie zastosowanie w Japonii, gdzie produkowany jest przez liczne firmy farmaceutyczne.

Na dorobek naukowy Profesora składa się 180 prac eksperymentalnych opublikowanych w liczących się czasopismach krajowych i zagranicznych. Za zasługi w dziedzinie badań naukowych w farmacji St. Biniecki został członkiem korespondentem Belgijskiej Królewskiej Akademii Medycznej oraz członkiem honorowym Węgierskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, a Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne odznaczyło go medalem im. I. Łukasiewicza i również nadało godność członka honorowego.

Ogromne są zasługi St. Binieckiego w zakresie kształcenia przed i podyplomowego magistrów farmacji. Jest autorem 2 podręczników z technologii chemicznej środków leczniczych. Był promotorem 300 prac magisterskich i 31 doktorskich. Opiekę sprawował nad pięcioma przewodami habilitacyjnymi. W uznaniu wielkich zasług naukowych i dydaktycznych Wydział Farmacji Akademii Medycznej w Poznaniu, którego był absolwentem, nadał St. Binieckiemu godność Doktora „honoris causa”.

Szeroka też była działalność organizacyjna Profesora na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Warszawie oraz w Polskim Towarzystwie Farmaceutycznym, gdzie pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji (dziekan wydziału viceprezes ZG PTFarm.). Należał Profesor do grupy naukowców reaktywujących Towarzystwo Naukowe Warszawskie.

Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim OOP, Orderem Sztandaru Pracy i Zasłużonym Nauczycielem PRL.

Mirosława Goleniewska-Furmanowa